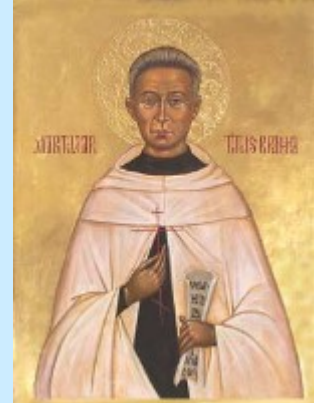

Maria, Onze Lieve Vrouw
van de berg Karmel

Karmel berichten

*Aalsmeer Amstelveen
Maand februari*

Zalige Titus Brandsma

20 januari 2021

Beste mensen,

We weten al bijna een jaar, dat we in een bijzondere tijd leven. Het vraagt een hoop inzet, geduld en ook veel vertrouwen dat het weer goed zal komen. Het zal nog wel een tijd duren, voordat alles in ons leven weer een beetje normaal zal zijn. We moeten helaas verwachten we er ook dit jaar, ondanks de komende vaccinaties, mee bezig zullen zijn. De kunst blijft om steeds te blijven leven in het vertrouwen op een goede toekomst; te blijven vertrouwen op de nabijheid van onze Heer in deze moeilijke periode in ons leven.

Voor het indammen van de verspreiding van het virus hebben we elkaar nodig. Door het samen optrekken kunnen we gedragen door ons geloof van waarde zijn voor iedereen om ons heen.

In deze berichten wordt geschreven over de voortgang in het proces van heiligverklaring van Titus Brandsma. Hij zal er 'van boven' waarschijnlijk met verwondering naar kijken. Misschien een goede reden om hem te betrekken in onze gebeden voor de mensen die ziek en gebrekkig zijn, voor hen waar hun werk of onderneming in gevaar is gekomen, voor hen die eenzaam zijn, voor hen die wat van de weg zijn geraakt door de huidige beperkingen. Het rotsvaste vertrouwen van Titus kan ons mogelijk behulpzaam zijn om deze tijd zinvol te maken.

Verder treft u weer wat teksten aan, die ik in de afgelopen tijd tegenkwam en waarvan ik hoop dat u daar bemoediging in kunt vinden.

Van harte wens ik u toe dat u het volhoudt in deze bijzondere tijd. Dat uw gezondheid u niet (verder) in de steek laat en dat u voldoende afleiding en bezigheid weet te ontwikkelen.

Met vriendelijke groet,

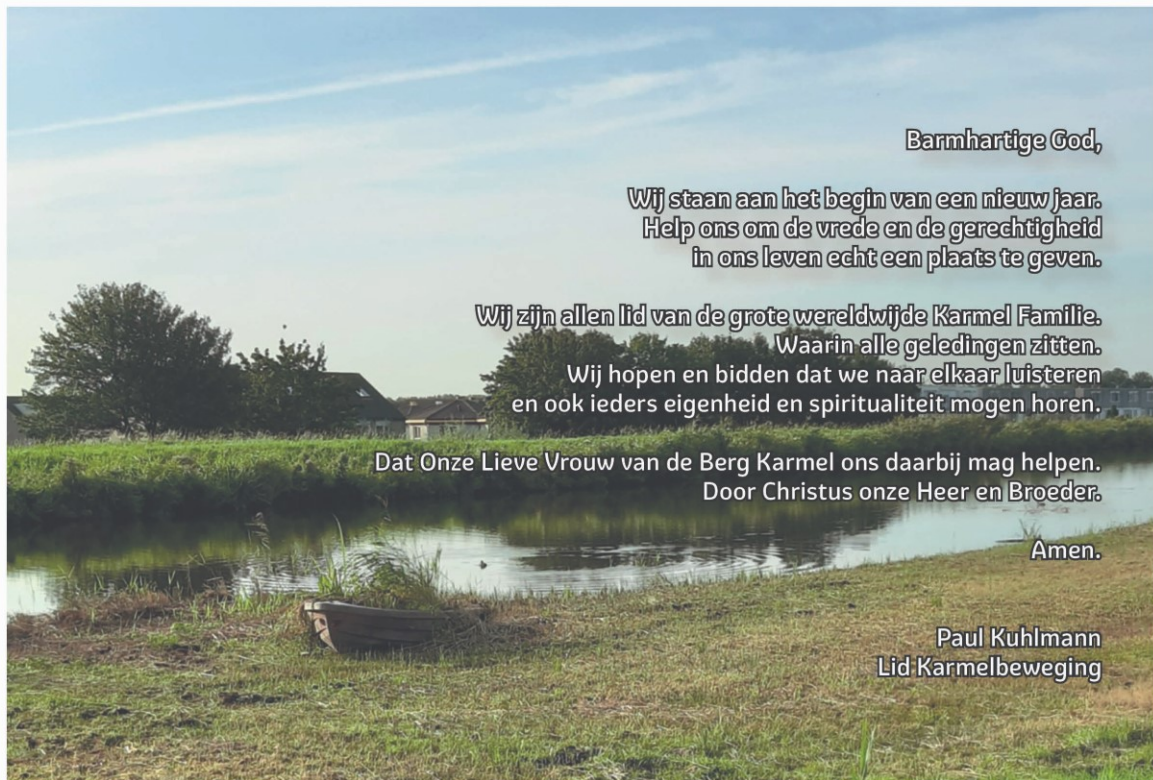
Herman van Bemmelen

U ontvangt deze nieuwsbrief omdat u voorheen aan een of meer van de activiteiten van de Karmel in de regio Aalsmeer Amstelveen heeft deelgenomen. Indien u deze nieuwsbrief niet meer wil ontvangen, stuur dan een mail naar Karmel-Aalsmeer-Amstelveen@caiway.net

Dit mailadres kunt u ook gebruiken voor uw mededelingen, opmerkingen en vragen. Indien gewenst kunt u bellen naar 0297-565888.

Karmelgebed voor 30 januari 2021

Karmel Gebedsketting: bid je mee op je eigen plaats? Elke laatste zaterdag van de maand - www.karmel.nl

Aankondiging heiligverklaring Titus Brandsma mogelijk al in februari

Bericht van Titus Brandsma Instituut:

Priester, hoogleraar en voormalig rector Titus Brandsma (1881-1942) is een belangrijke stap dichterbij een heiligverklaring. ‘Als het snel gaat, kan het in februari zover zijn’, zegt filosoof en FTR-decaan Christoph Lüthy. Naar alle waarschijnlijkheid bedoelt de decaan de *aankondiging* van de heiligverklaring. Tussen de aankondiging en de daadwerkelijke heiligverklaring zit altijd een aantal maanden van voorbereiding (red).

Titus Brandsma. Illustratie: Roel Venderbosch.

De karmeliet, priester en voormalig hoogleraar en rector van de Katholieke Universiteit Nijmegen die zich tegen het nazisme verzette en in Dachau overleed, werd wegens zijn martelaarschap in 1985 zaligverklaard door Paus Johannes Paulus II.

En nu is ook de belangrijkste horde voor een heiligverklaring genomen. Dat heeft alles te maken met de ‘wonderbaarlijke’ genezing van Michael Driscoll, een karmeliet uit Florida. De pater had een agressieve kanker met uitzaaiingen in zijn lymfestelsel maar genas daarvan, naar eigen zeggen door te bidden tot Titus Brandsma. Een team van vijf onafhankelijke katholieke artsen heeft nu verklaard dat die genezing medisch gezien onverklaarbaar is.

Zie verder: [Aankondiging heiligverklaring Titus Brandsma mogelijk al in februari - Titus Brandsma Instituut](#)

Paus: God lofprijzen juist in tijden van tegenspoed

Vaticaanstad, 13 januari 2021 - Paus Franciscus heeft er vanochtend in zijn wekelijkse catechese, bij de katholieken op aangedrongen God te lofprijzen, niet alleen in gelukkige tijden, “maar vooral op moeilijke momenten, in momenten van duisternis wanneer het begaan van het levenspad een beklimming wordt”. Hij wees daarbij op het Zonnelied van Sint-Franciscus van Assisi, die deze lofzang dichtte toen hij in een ernstige crisis verkeerde.

ZONNELIED

Het Zonnelied is een lof- en danklied voor alle schepselen dat Franciscus van Assisi enkele jaren voor zijn dood heeft gedicht:

Allerhoogste, almachtige, goede Heer,
van U zijn de lof, de roem, de eer en alle zegen.

U alleen, Allerhoogste, komen zij toe
en geen mens is waardig U aan te spreken.

Wees geprezen, mijn Heer, door al uw schepselen
vooral door mijnheer broeder zon
die de dag is en door wie Gij ons verlicht
En hij is mooi en straalt met grote pracht
van U, Allerhoogste, draagt hij het teken.

Wees geprezen, mijn Heer, door zuster maan
en de sterren.

Aan de hemel hebt Gij ze gevormd, helder en
kostbaar en mooi.

Wees geprezen, mijn Heer, door broeder wind
en door de lucht, bewolkt of helder, en ieder
jaargetijde,
door wie Gij uw schepselen leven geeft.

Wees geprezen, mijn Heer, door zuster water,
die heel nuttig is en nederig, kostbaar en kuis.

Wees geprezen, mijn Heer, door broeder vuur
door wie Gij voor ons de nacht verlicht;
en hij is mooi en vrolijk, stoer en sterk.

Wees geprezen, mijn Heer, door onze zuster moeder
aarde

die ons voedt en leidt,
en allerlei vruchten voortbrengt, bonte bloemen en
planten.

Wees geprezen, mijn Heer, door wie omwille van uw
liefde
vergiffenis schenken en ziekte en verdrukking
dragen.

Gelukkig wie dat dragen in vrede,
want door U, Allerhoogste, worden zij gekroond.

Wees geprezen, mijn Heer, door onze zuster de
lichamelijke dood,
die geen levend mens kan ontvluchten.

Wee hen die in doodzonde sterven;
gelukkig wie zij in uw allerheiligste wil vindt,
want de tweede dood zal hun geen kwaad doen.

Prijs en zegen mijn Heer,
en dank en dien Hem in grote nederigheid.

De twee kanten van 2020

Twintig twintig heeft me niks gebracht!

Mij hoor je nooit zeggen.

Dat we samen meer kunnen doen dan alleen.

Want als ik even verder kijk, ontdek ik

Spanning en onrust om mij heen.

Elke week voelde ik minder

Verbinding met mensen die me dierbaar zijn.

Ik voelde

Dat ik vervreemd raakte van de buitenwereld

En zeg me vooral niet

“Er zit iets moois in iedere dag”.

Want hoe je het ook wendt of keert

Ik heb dit jaar stil gestaan

Je zult mij nooit horen zeggen.

Twintig twintig bracht mij veel lichtpuntjes.

(Lees dit gedicht nu eens van achter naar voren!)

Even stilstaan

Ineens ben ik in tranen.
Voel ik me alleen en maakt de
uitzichtloosheid me gek.
Grijpt de angst me naar de keel.

Op andere momenten ben ik positief.
Zie ik wat het ons brengt.
Hoe we dit op de een of andere
manier nodig hadden.

De wereld die steeds harder draaide.
Het milieu dat schreeuwde om
aandacht.
Mensen die schreeuwden om rust.

En nu lijkt het alsof de natuur aan de
rem heeft getrokken.
Aan de noodrem. Alles komt tot
stilstand.

Behalve in de zorg. Daar is de druk
enorm.
De mensen die we jarenlang
onderwaardeerden,
een hongerloontje betaalden, zijn nu
onze helden.
We klappen voor ze.

Nu wordt zichtbaar wat er echt toe
doet.
Gezondheid, saamhorigheid, liefde
en verbinding.

De wereld zal nooit meer hetzelfde
zijn.
We leren nu hoe kwetsbaar we zijn.
Dat niets zeker is in het leven.
En hoe dom we zijn geweest.
Om geld, status en schoonheid tot
het hoogste goed te verheffen.
Honderd km/uur rijden voor het
milieu??
Velen zouden zich er niet aan
gehouden hebben.
Nu is er bijna niemand meer op de
weg.

Verre vakanties waren de
normaalste zaak van de wereld.
Sterker nog, het was een trend waar
iedereen graag aan meedeed.
Hoe verder, hoe beter. En nu vliegt er
bijna niemand meer.

Kinderen brachten we massaal naar
kinderdagverblijven.
Onze carrières waren belangrijk.
Gaven ons aanzien.
Thuisblijfmoeders moesten zich
altijd verdedigen. Het woord alleen
al...

Nu we meer thuis zitten, samen met
de kinderen weten we de spelletjes
weer te vinden.
De verf en de klei. Worden we zelf
weer een beetje kind.

Onze ouderen, waar we voorheen
nauwelijks naar omkeken.
Worden nu beschermd met man en
macht.
We bieden onze hulp aan.
Doen boodschappen voor ze en
zingen ze toe zodat ze zich niet
vergeten voelen.
We bellen en skype omdat we ze
niet kunnen bezoeken.

En nu we de kapper, de
schoonheidssalons en de
rimpeldokter niet meer kunnen
bezoeken,
wat zal er overblijven van onze
schoonheidsidealen?
Onze drang om jong te blijven terwijl
we nu niets liever willen dan oud worden.

De natuur kan eindelijk ademen.
De natuur waar wij deel van
uitmaken maar waarvan wij zo
vervreemd waren geraakt.
Wat zijn we nietig als de natuur van
zich laat horen.
Tsunami's, orkanen, bosbranden,
epidemieën.
Dan laten we alles vallen en hebben
we alleen elkaar nog.
Naakt en kwetsbaar.

Ik haal ook eens diep adem en droog
mijn tranen.

Het komt goed ...
Zorg goed voor elkaar!

Zou het kunnen zijn...

Zou het kunnen zijn...
Dat terwijl wij ziek worden,
de aarde kan helen
Dat nu van alles verandert en stopt,
de natuur weer door kan gaan.

Zou het kunnen zijn...
Dat nu de wereld vertraagt,
de liefde kan versnellen
Dat druk zijn en naar buiten racen en vliegen,
de rust vinden en naar binnen keren wordt.

Zou het kunnen zijn....
Dat als we thuis moeten blijven,
we weer kunnen ervaren van wie we houden
Dat nu de maatschappij zo leunt op de zorg,
we beseffen hoe ontzettend belangrijk dat is.

Zou het kunnen zijn...
Dat de wereld en de luxe om ons heen nu kleiner wordt,
zodat we ons eigen grote hart weer kunnen voelen
Dat nu we goed voor onszelf en anderen moeten zorgen,
Ontdekken dat zelfliefde en naastenliefde
noodzakelijk is.

Zou het kunnen zijn...
Dat nu we samen strijden tegen hetzelfde,
de eenheid in de verschillen kan worden gevonden
Dat als we elkaar nodig hebben,
herontdekken hoe saamhorigheid voelt.

Zou het kunnen zijn....
Dat na de chaos en strijd van deze tijd,
een nieuwe wereld wordt geboren
Dat na de angst en onzekerheid,
de liefde en waardering voor elkaar en de aarde
terugkeert.

Zou het kunnen zijn....
Dat het zo moet zijn,
opdat de liefde wederkeert.

Bron: Rosalinde Weel

Gebed in tijden van pandemie

Heer onze God,
in alle gevaren zijt Gij onze toevlucht,
tot U richten wij ons in onze nood.
Vol vertrouwen bidden wij U:
zie met mededogen naar allen die lijden.
Geef de eeuwige rust aan hen die gestorven zijn,
troost hen die rouwen,
schenk genezing aan de zieken,
vrede aan de stervenden,
nabijheid aan de eenzamen,
kracht aan de zorgverleners,
wijsheid aan hen die ons leiding geven,
en schenk ons allen de moed om
in alle omstandigheden te groeien in liefde.

Abdij van Averbode

God leeft in ons

Wij moeten Hem niet zoeken op pleinen of straten.
maar in het meest innerlijke van ons wezen,
opdat wij Hem daar zien met ons verstand,
liefhebben met onze wil,
vasthouden al met onze vermogens,
opdat Hij in ons leeft,
steeds meer.
En geve God
dat wij geen beletsel stellen
aan wat Hij in ons zou willen doen.

Hij leeft in ons,
dat Hij in ons leve.
Moge dit feest in ons
dat blije besef
van met hem verenigd te zijn
versterkt hebben.
Het is tevens de beste waarborg
van uw solidariteit.
Want in u allen leeft de ene Heer.

*Titus Brandsma in Mystiek en pseudo-mystiek,
1929. Ontleend aan het pas uitgekomen boekje:
Titus Brandsma, een blijvende bezieling. Te
bestellen bij Titus Brandsma Memorial
titusbrandsma@karmel.nl voor € 10,00
(exclusief verzendkosten).*

Het geloof waar ik het meest van hou, zegt God, is de hoop.
Geloof, dat verwondert me niet. Ik ben overal zo zichtbaar aanwezig,
in de zon en de maan en de sterren aan de hemel
en in 't gewemel van de vissen in de rivieren, en in alle dieren,
en in het hart van de mens, zegt God,
dat het diepste is en het meest in het kind
dat het liefste is dat ik ooit heb geschapen.
In alles wat boven en onder is ben ik zo luisterrijk aanwezig, dat geloven,
zegt God, in mijn ogen geen wonder is.

Ook liefde verwondert me niet, zegt God.
Er is onder de mensen zoveel verdriet, soms niet te stelpen,
dat je toch vanzelf ziet hoe ze elkaar moeten helpen.
Ze zouden wel harten van steen moeten hebben
als ze voor een die tekort heeft
het brood niet uit hun mond zouden sparen.
Nee, liefde, zegt God, dat verwondert me niet.

Maar wat me verwondert, zegt God, is de hoop.
Daar ben ik van ondersteboven.
Ze zien toch wat er in de wereld allemaal omgaat
en ze geloven dat het morgen allemaal omslaat.

Wat een wonder is er niet voor nodig
dat zij dat kleine hoopje hoop nooit als overbodig ervaren
maar met voorzichtige gebaren
in hun hand en in hun hart bewaren,
een vlammetje dat keer op keer weer wankelt
en dreigt neer te slaan
maar altijd weer weet op te staan, en nooit wil doven.

Soms kan ik mijn eigen ogen niet geloven.
Geloof en liefde zijn als vrouwen.
Hoop is een heel klein meisje van niks.
Zij stapt op tussen de twee vrouwen
en iedereen denkt: die vrouwen houden haar bij de hand,
die wijzen de weg.
Maar daarvan heb ik meer verstand, zegt God, ik zeg:
het is dat kleine meisje hoop dat al wat tussen mensen leeft
hun heen en weer geloop licht en richting geeft.

Want het is dat kleine meisje hoop
- je ziet het zwak zijn, bang zijn, beven,
je denkt soms dat het zo onooglijk is
het is dat kleine meisje hoop
dat de mensen zien laat, zien soms even,
wat in het leven mogelijk is.

Het geloof, zegt God, waar ik het meest van hou,
de liefde waar ik het meest van hou,
is de hoop.

Geloof, dat verwondert me niet.

Liefde, dat is geen wonder.

Maar de hoop, dat is haast niet te geloven.

Ikzelf, zegt God, ik ben er van ondersteboven.

*Charles Péguy 'Het kleine meisje hoop'
in de vertaling van Frans van Bladel*

over deze tekst van Charles Péguy kun je ook lezen op:

[https://esthervangolen.wordpress.com/2016/07/22/het-kleine-meisje-van-de-hoop/Met dank aan Karmel Twente van 19 januari 2021.](https://esthervangolen.wordpress.com/2016/07/22/het-kleine-meisje-van-de-hoop/Met%20dank%20aan%20Karmel%20Twente%20van%2019%20januari%202021)